

முத்திநெறி (முத்திமார்க்கங்கள்)

ஒவ்வொரு மதத்தினரும் முத்தியைப் பற்றிப் பற்பல விதமாகக் கூறுகின்றனர். உலகாயத மதத்தினர் அழகிய பெண்களை மணந்து இன்புறுதலே முத்தியெனவும், மீமாம்ஸகர் யாகாதி கருமங்களைச் செய்து அம்மைக் கண்ணே ஸ்வர்க்காதிலோக போகங்களை நுகர்தலே முத்தியெனவும், பௌத்தர்கள் ஐந்து கந்தம் அறக்கெடுதலே முத்தியெனவும், ஜைனர்கள் எண்குணமடைதலே முத்தியெனவும், வைசேடிகர் கல்போல் கிடத்தலே முத்தியெனவும், சாங்கியர் தத்துவங்களைப் பகுத்துணரும் விவேக ஞானமே முத்தியென்றும் அத்வைதிகள் வேதாந்த விசாரத்தால் தோன்றிய ஞானத்தால் மாயைக்கு வேறாகிய பிரமரூபமே நான் என்றறிவதே முத்தியெனவும், சிவசமவாதிகள் சிவசாரூப முதலிய பதவிகளைச் செவ்விதாகப் பெறுதலே முத்தியெனவும் சித்தாந்த சைவர் சிவனடியைச் சேர்வதே முத்தியெனவும் கூறுகின்றனர்.

- ❖ "பரமபதம்" என்பது எல்லாவற்றினும் உயர்ந்த கதியாய், காண்பானும், காட்டுவதும், காண்பதுவும் தோன்றாது அனுபவித்து அறிவது எனவும் "சிவசாயுஜ்ஜியம்" என்பது சிவனோடு இரண்டறக் கலந்து பிரியாது அவனைப் பெறுவதாகும் எனவும் கூறுவர்.
- ❖ காந்தம் இரும்பை இழுப்பதுபோல் உயிர்களை இறைவன் தன்பக்கம் இழுத்துக் கொள்ளுகின்றான்.
- ❖ நெருப்பிலிட்ட இரும்பை நெருப்பானது தன்மயமாக்குவதைப் போல உயிர்களைச் சிவன் தன்மயமாக்குகின்றான்.
- ❖ நெருப்பு தன்னில் இட்ட இரும்பின் கறையை நீக்கிச் சுத்திசெய்வது போல ஆண்டவன் தனது அருட்சக்தியால் உயிர்களின் ஆணவத்தை அழித்து முத்தியைக் கொடுக்கிறான்.
- ❖ உப்பானது நீரில் கலந்து நீருக்கும் தன்மையை அளிப்பதுபோல இறைவன் உயிர்களில் இலயித்து தனது குணங்களை எல்லாம் கொடுக்கிறான்.
- ❖ இரசகுளிகை செம்பிலுள்ள களிம்பை நீக்கி பொன்னாகச் செய்வதை போல இறைவனும் ஆன்மாவின் ஆணவத்தை நீக்கி

சிவமயமாக்குகின்றான். கருப்பஞ்சாறு, தேன், பால், கனி, இரதம், கற்கண்டு முதலியவைகளைக் கலந்து உண்டால் உண்டாகும் இன்பத்தைப் போல ஆன்மா முத்தி இன்பத்தை அனுபவித்து சிவனோடு அத்துவித நிலையில் நின்று சிவானந்தத்தில் திளைக்கிறது.

- ❖ முத்தி அடைவதற்கு உரிய மார்க்கங்களை நான்காகப் பகுத்துள்ளனர். அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நால்வகைப்படும்.
- ❖ இவற்றை முறையே தாஸமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் எனவும் கூறுவர்.
- ❖ இவற்றைக் கர்மம், பத்தி, யோகம், ஞானம் எனக் கூறுவாரும் உளர். இந்நெறிகளை மேற்கொண்டொழுகிய ஆன்மாக்கள் முறையே சாலோக, சாமீப, சாருப, சாயுஜ்ஜிய பதவிகளை அடைவர்.
- ❖ முற்கூறிய மூன்று பதவிகளும் பதமுத்தியாகும், நான்காவதாகிய ஞானத்தால் அடையும் முத்தி பரமுத்தியாம்.

முத்திமார்க்கங்கள் (வகைகள்)

நாலு மார்க்கங்கள்		பதவி	அடையும் நிலை	உவமை
தாஸமார்க்கம்	சரியை	சாலோகம்	பதமுத்தி	அரும்பு
சற்புத்திரமார்க்கம்	கிரியை	சாமீபம்	"	மலர்
சகமார்க்கம்	யோகம்	சாருபம்	"	காய்
சன்மார்க்கம்	ஞானம்	சாயுஜ்ஜியம்	பரமுத்தி	கனி

- ❖ சாலோக்ய முத்தி: ஈசுவரன் திருமேனி கொண்டிருக்கும் உலகத்தை அடைந்து இன்புறுதலாம்.
- ❖ சாமீப்பிய முத்தி: முற்கூறிய இன்பத்தோடு ஒரு புதல்வனைப் போல இறைவன் அருகில் அமர்ந்து இன்புறுதலாம்.
- ❖ சாருப்ய முத்தி: இறைவனின் திருவுருவம் போன்ற ஓர் உருவந்தாங்கி இறைஇன்பம் நுகர்தலாம்.

- ❖ சாயுஜ்ஜிய முத்தி: இறைவனோடு நித்தியானந்தம் அனுபவித்துப் பிறவியை அறுத்து நீடுவாழ்தலாம்.

1. சரியை அல்லது தாஸமார்க்கம்:

- ❖ உலகியலில் மண், பெண், பொன்னாசைகளில் சிக்கிக் கடவுளை மறந்து வாழும் மனிதர்களை முத்திப்பேற்றுக்குத் தகுதி ஆக்குதற் பொருட்டு வகுத்த மார்க்கங்களில் முதல் மார்க்கம் சரியையாகும்.
- ❖ சரியை என்பதற்கு ஒழுங்கான வழியில் நடத்தல் என்பது பொருள்.
- ❖ ஒரு எஜமானனிடம் ஒரு வேலைக்காரன் பயபக்தி விசுவாசத்துடன் ஊழியம் செய்து எஜமானனுடைய அன்புக்குப் பாத்திரமாகி அதனால் அடையக்கூடிய பேறுகளைப் பெறுவதைப் போல, ஆண்டவனாகிய எஜமானனிடம் நாம் தொண்டாற்றி அவனால் அளிக்கப்படும் பேற்றினைப் பெறுவதற்கு உரியதாதலின் இதனைத் தாஸமார்க்கம் எனக் கூறுவர்.

2. கிரியை அல்லது சற்புத்திரமார்க்கம்:

- ❖ கிரியையாவது தனது வழிபடு கடவுளை அகத்தும் புறத்தும் பூசித்து வழிபடும் செயலாகும். அப்பூஜை ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் என இருவகைப்படும்.
- ❖ ஆன்மார்த்தம் தன்பொருட்டு தனது ஆத்மார்த்த மூர்த்தியை வழிபடும் வழிபாடாகும். பரார்த்தம் பிறர் பொருட்டு அவர் விரும்பும் மூர்த்தியை முறைப்படி பூசிப்பது ஆகும்.
- ❖ அப்பரார்த்த பூஜை நித்தியம், நைமித்தகம், காமியம் என மூன்று வகைப்படும்.
- ❖ மூர்த்திகளை வழிபடுவதற்கு மந்திரம், யந்திரம், தந்திரம், என்ற மூன்றும் வேண்டற்பாலன. சிவாகமங்கள் சிவபூஜை முறையைக் கூறுகின்றன. நறுமலர்கள், தூபதீபங்கள், சுத்தநீர் முதலிய

புஜைக்குரிய பொருள்களைக் கொண்டு ஆத்ம சுத்தி, ஸ்தான சுத்தி, திரவிய சுத்தி, மந்திர சுத்தி, இலிங்க சுத்தி, முதலானவை செய்து அந்த மூர்த்திக்குரிய மூலமந்திரம் ஜபித்து பீடம் இடவேண்டும்.

புஜையில் செய்யப்படும் உபசாரங்கள் பதினாறாகும்.

- ❖ ஆவாஹனம்: புஜையின் பொருட்டுக் கடவுளை மூலமந்திரத்தைச் சொல்லி அமரச் செய்தல் ஆவாஹனமாகும்.
- ❖ ஸ்தாபனமாம்: “தயாநிதியே! அடியேனை அனுக்கிரகிப்பதற்காக விக்கிரகத்தில் எழுந்தருளி இருக்க வேண்டும்” என்று அன்புடன் யாசிப்பது ஸ்தாபனமாம்.
- ❖ சந்நிதானம்: பூஜிக்கப்படுபவனாகிய கடவுள், அனுக்கிரக்கும், தன்மையையும், பூஜிக்கின்றவனாகிய தான் அனுக்கிரகிப்பதும் தன்மையையும் உண்டுபண்ணுவதே சந்நிதானமாகும்.
- ❖ ஸ்ந்நிரோதனம்: “பகவானே! எப்போதும் என்னிடத்தில் அனுக்கிரகத்தோடு இருக்க வேண்டும்” என்று பிரார்த்திப்பதே ஸ்ந்நிரோதனமாகும்.
- ❖ அவகுண்டனம்: சிவலிங்கத்தைச் சுற்றிக் கவச மந்திரத்தினால் முன்றகழ் உண்டானதாகப் பாவித்தல் அவகுண்டனமாம்.
- ❖ தேனுமுத்திரை: கடவுளுக்கு முன்பாகப் பசுவின்மடி போன்றதொரு முத்திரை காட்டுதலே தேனுமுத்திரையாகும்.
- ❖ பாத்தியம்: மூலமந்திரத்தை ‘நம’ என்னும் இறுதியை உடையதாக உச்சரித்து ஜலத்தைத் திருவடிகளில் சமர்ப்பித்தல் பாத்தியமாம்.
- ❖ ஆசமனீயம்: மூலமந்திரத்தை ‘ஸ்வதா’ என்னும் இறுதியையுடையதாக உச்சரித்து மும்முன்றுதரம் ஜலத்தை சமர்ப்பித்தல் ஆசமனீயமாகும்.

- ❖ அருக்கியம்: மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துக் கடவுளுடைய சிரசில் ஜலத்தை சமர்ப்பித்தல் அருக்கியம் எனப்படும்.
- ❖ புஷ்பதானம்: மூலமந்திரத்தை உச்சரித்துப் புஷ்பங்களைச் சாத்துதல் புஷ்பதானமாகும்.
- ❖ தூபம்: கிரியா சக்திருபமாகிய தூபத்தைச் சிவசந்நிதானத்திலிடுவது ஆணவ மலமாகிய அறியாமையைக் கிரியா சக்தியைக் கொண்டு நீக்குதல் எனும் குறிப்பினை உணர்த்துவதற்காகும்.
- ❖ தீபம்: சிவபெருமானுக்கு தீபம் சமர்ப்பித்தலின் கருத்து, சித்சக்தியாகிய தீபம் ஆன்மாவினது மலத்தைப் போக்கி ஞானத்தை விளக்குதல் என்பதாம்.
- ❖ நைவேத்யம்: நைவேத்யமாவது ஆன்ம குணமாகிய அகங்காரம், சங்கற்பம், குரோதம், மோகம் என்பனவற்றையே அமுதாகச் சமர்ப்பித்தல் எனும் பாவனையாம்.
- ❖ பாநீயம்: பாநீயம் என்பது வாசனை பொருத்திய தீர்த்தத்தைக் கடவுளுடைய திருப்திக்காகச் சமர்ப்பிப்பதாகும்.
- ❖ ஜபசமர்ப்பணம்: மூலமந்திரத்தை நூற்றெட்டு உரு ஜபித்து அதைக் கடவுளிடத்திலேயே ஒப்புவித்தல் ஜபசமர்ப்பணமாம்.
- ❖ ஆராத்திரிகம்: ஆராத்திரிகம் என்பது பலவகையான தீபங்களைக் கடவுள் முன்பாகக் காட்டுதலாகும்.

3. யோகம் அல்லது சகமார்க்கம்:

- ❖ பக்தன் தனது வெளித்தோற்றங்களைத் துறந்து உள்ளடங்கி இறைவனோடு ஒன்றி இறையின்பம் நுகர்தல்

யோகமெனப்படும். யோகம் என்பதற்கு சேர்க்கையென்பது பொருள்.

- ❖ யோகமார்க்கம், இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எட்டு வகைப்படும். இதனை அட்டாங்க யோகமெனக் கூறுவர்.
- ❖ இயமம்: (தன்னை அடக்குதல் இயமம்) அகிம்சை, உண்மை, கள்ளாமை, பிறர் பொருள் விரும்பாமை, பிரம்மசரியம் என ஐந்தாம்.
- ❖ நியமம்: (தன்னை நிச்சயித்துக் கொள்ளுதல் நியமம்) தவம், சுத்தி, திருப்தி, ஞான நூலாராய்ச்சி, ஈசுவர ஆராதனம் என ஐந்தாம்.
- ❖ ஆசனம்: ஆசனம் என்பது மேற்கூறிய யோகத்தை ஒழுங்காய் நடத்தத் தக்க முறையில் உடம்பை அமரச் செய்தலாம். இது மயூராசனம், குக்குடாசனம் எனப் பலவகைப்படும்.
- ❖ பிராணாயாமம்: பிராணாயாமம் என்பது பிராண வாயுவினை அடக்குதலாகும். அது மந்திரஜபத்தோடு அடக்குவதும், ஒன்றுமின்றி அடக்குவதும் என இருவகைப்படும்.
- ❖ பிரத்தியாகாரம்: பிரத்தியாகாரமாவது மனதை ஐம்புலவழி செல்லவிடாமல் தடுத்து ஒருவழிப்படுத்தலாம்.
- ❖ தாரணை: மனத்தை வெளி விஷயங்களில் போகாமல் நிம்மதியான தியானத்தில் இருக்க வேண்டும் இதுவே தாரணையாகும்.

- ❖ தியானம்: மனதை இறைவனிடத்தில் சலனமின்றி நிலைநிறுத்தி வழிபடல் தியானம் எனப்படும்.
- ❖ சமாதி: மனம் சுயபோதத்தை இழந்து இறையருளிற் தோய்ந்து நிற்கும் நிலையே சமாதியாம். போதாதீத நிலையென இதனைக் கூறுவர்.

4. ஞானம் அல்லது சன்மார்க்கம்:

சன்மார்க்கம் என்பது கலைகள், புராணங்கள், வேதாகமங்கள் முதலிய சாத்திரங்கள் அனைத்தையும் ஆராய்ந்து அவற்றிலுள்ள சாரத்தைக் குருவினிடம் கேட்டு, கேட்டவற்றைச் சிந்தித்து, சிந்தித்தவற்றைத் தெளிந்து, தெளிந்தவற்றை மேற்கொண்டு ஞானம் (அறிவு), ஞாதிரு (அறிபவன்), ஞேயம் (அறியப்படுபொருள்) இவற்றைக் கடந்து இம்முன்றும் அல்லாத அத்விதீயமாய், அகண்டாகாரமாய், சச்சிதாநந்த சொரூபியாய் விளங்கும் பரம்பொருளில் நிர்விகற்ப ஞானத்தால் செய்யும் ஆராதனையாகும். இதனைச் செய்தவர் பரமுத்தி அல்லது சாயுஜ்ஜியத்தைப் பெறுவர்.

- ❖ சிரத்தையுள்ளவனுக்கு ஞானம் கிடைக்கிறது. அதனால் சாந்தி அடைகிறான்.
- ❖ ஞானம் பதிஞானம், பசுஞானம், பாசஞானம் என மூவகைப்படும்.
- ❖ பதிஞானம்: பதிஞானம் தற்பிரகாசம், பரப்பிரகாசம் என இருவகைப்படும். தற்பிரகாசம் ஒளிஞானத்தையும், பரப்பிரகாசம் ஆன்மாவையும் காட்டுதல் ஆகும்.
- ❖ பசுஞானம்: பசுஞானம் தற்சொரூபத்தை அறியாது பலவகையில் சந்தேகப்பட்டு நிற்பதாகும்.

❖ பாசஞானம்:

- பாசஞானம் உலகப் பொருள்களைப் பற்றி ஒருவாறு அறியும் அறிவு ஆகும்.
- ஞானமின்றி மேற்கொள்ளும் யோகத்தால் முத்தி பெற இயலாது.
- ஞானமாவது கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடல் என நான்கு வகைப்படும்.

5. ஜீவன் முத்தர்:

- இருவினை ஒப்பும், மலபரிபாகமும், சத்திநிபாதமும், குருவருட் பேறும் பெற்று, பண்டைச் சிற்றறிவை ஒழித்து ஞானம் பெருகி இறைவன் திருவருளை நுகர்ந்து வாழ்பவர் முத்தரெனப்படுவர்.
- அவர் ஜீவனோடு இவ்வுலகில் வாழும்வரை அவரை ஜீவன் முத்தரெனக் கூறுவர். காசிப முனிவர், விசுவாமித்திரர் இருவரும் ஜீவன் முத்தர் ஆவர்.
